

§ 14.

Narovnání a rozsudky rozhodčího soudu hornického vykonávají se buď soudní exekucí, nebo podle potřeby správními úřady.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti v jednotlivých okresech, uvedených v § 1, a na Slovensku dnem, který určí nařízením ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

Článek III.

Provést zákon ukládá se ministru veřejných prací v dohodě s ministry spravedlnosti, obchodu a sociální péče.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Hampel v. r.

Čís. 146.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. března 1920,

limž se mění dosavadní předpisy o uvolnění zadržovaných výplat ze smluv pojišťovacích.

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Pojištěné kapitály, jež se staly splatnými, mohou být vyplaceny v těchto mezích:

- kapitál do 3000 Kč zcela;
- kapitál vyšší než 3000 Kč, avšak nepřesahující 50.000 Kč, částí 85% kapitálu, jenž se stal splatným, nejméně však penízem 3000 Kč;
- kapitál přes 50.000 Kč částí 70% kapitálu, jenž se stal splatným, nejméně však penízem 42.500 Kč.

§ 2.

Roční pojištěné důchody nejvýše 2000 Kč mohou být vyplaceny zcela, vyšší důchody nepřesahující 20.000 Kč v části 85%, nejméně však penízem 2000 Kč. Důchody přes 20.000 Kč mohou být vyplaceny pouze z polovice, nejméně však penízem 17.000 Kč.

§ 3.

Výkupní hodnoty neb nejvýše možné požadované zápůjčky na pojistku mohou být vyplaceny:

- obnosy do 1000 Kč zcela;
- obnosy vyšší než 1000 Kč, avšak nepřesahující 40.000 Kč, v části 85%, nejméně však penízem 1000 Kč;
- obnosy přes 40.000 Kč z polovice, nejméně však penízem 34.000 Kč.

§ 4.

Výplaty, dle předcházejících ustanovení mohou být konány jen tehdy, byly-li příslušné pojistky řádně přihlášeny k soupisu dle nařízení vlády ze dne 10. dubna 1919, č. 184 Sb. z. a n.

§ 5.

Ministr financí se zmocňuje, aby v uvážení hodných případech povolil výplatu ve vyšší míře, než jest uvedeno v §§ 2 a 3 tohoto nařízení.

§ 6.

Při výplatách dle §§ 1 až 3 tohoto nařízení dlužno posuzovati každou pojistku pro sebe zvlášť.

§ 7.

Tímto se mění § 10 nařízení vlády ze dne 10. dubna 1919, č. 184 Sb. z. a n., doplněný nařízením vlády ze dne 8. srpna 1919, č. 485 Sb. z. a n.

§ 8.

Části splatných pojištěných kapitálů z výplaty vyloučených (§ 1) může být, byly-li příslušné pojistky řádně k soupisu přihlášeny, použito k upsání státní premiové půjčky, povolené zákonem ze dne 6. února 1920, č. 85 Sb. z. a n.

Pojišťovna upíše na příkaz příjemce z pojistky oprávněného příslušný peníz a uloží stvrženku o úpisu, případně vydané titry do úschovy některého hlavního upisovacího místa na tak dlouho, až budou uvolněny zvláštním nařízením vlády.

Dospělé kupony mohou však být stranám přímo vydávány.

§ 9.

Dlužní úpisy státní půjčky Československé republiky vypsané dnem 1. září 1919 (4%ní státní pokladniční poukázky), které jsou vázány dle nařízení vlády ze dne 17. října 1919, č. 548 Sb. z. a n., mohou být vydány z vázané úschovy, pokud převyšují částky, jež dle § 1 zůstávají na dále vázány.

Rovněž mohou být tyto dlužní úpisy vydány, složili-li příjemce peníz ve výši částky dle § 1 neuvolněné hotově v korunách československých u vyplácející pojišťovny, která ponechá tento obnos u sebe až do uvolnění zvláštním vládním.

ním nařízením jako zadrženy splatný pojištěný kapitál, anebo upíše-li příjemce v téže výši státní premiovou půjčku způsobem vyznačeným v § 8.

§ 10.

Při posuzování číselných mezí výplat uvedených v tomto nařízení jest rozhodnou číselná výše v pojistce vyznačená; k valutním rozdílům korun československých a korun ve měnách států na území bývalé Rakousko-uherské monarchie se při tom nepřihlíží.

§ 11.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se i na výplaty z pojišťovacích smluv splatné před tímto dnem.

§ 12.

Ministru financí se ukládá, aby toto nařízení provedl.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.
Dr. Beneš v. r.
Dr. Veselý v. r.
Klofáč v. r.
Habrman v. r.
Staněk v. r.

Prášek v. r.
Dr. Winter v. r.
Dr. Heidler v. r.
Hampl v. r.
Houdek v. r.
Dr. Franke v. r.

Čís. 147.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. března 1920,

kterým se vydává organizační statut vysoké školy zemědělské v Brně.

Dle zákona ze dne 24. července 1919, č. 460 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Vysoká škola zemědělská vzdělává a vychovává své posluchače tak, aby charakterem a vědomostmi byli s to, samostatně vědecky badatí a tvořiti, jakož i samostatně vésti zemědělské a lesnické práce v podnikcích i úřadech.

§ 2.

Vysoká škola zemědělská se dělí na dva odbory; hospodářský a lesnický se čtyřletou dobou trvání studia.

§ 3.

Vyučovací a úřední řeč jest česká.

§ 4.

Zřízení vysoké školy spočívá na základě svobody učení a samosprávy sboru profesorského.

§ 5.

O jednotlivých kategoriích sil učitelských a jejich ustanovování platí stejné předpisy, jako pro ostatní vysoké školy technického směru.

§ 6.

Vysokou školu spravuje plenární sbor profesorský s rektorem v čele; každý z obou odborů jest spravován sborem odborovým a děkanem.

§ 7.

Každý skutečný profesor jest členem toho odboru, pro který jsou jeho přednášky a cvičení osnovou předepsány. Totéž platí i o docentech. V případě pochybnosti rozhodne o příslušnosti profesorů neb docentů k odboru plenární sbor.

§ 8.

Odborový sbor má tyto členy:

A. rektora nebo jeho zástupce,
B. skutečné profesory dle §u 7,

C. zástupce soukromých a zástupce honorovaných docentů odboru, zvolených těmito docenty na jeden studijní rok a to tak, že na každých deset soukromých nebo honorovaných docentů připadne jeden zástupce. Po jednom zástupci mají také, dokud nedosáhne jejich počet deset.

§ 9.

V čele odboru je děkan, a v jeho zastoupení proděkan. Je zodpovědným zástupcem odboru a odborového sboru na venek i vůči úřadům. Řídí odborový sbor a provádí jeho usnesení pomocí rektorské kanceláře. Děkana volí odborový sbor v předposledním měsíci školního roku na příští rok ze skutečných profesorů.

§ 10.

Odborový sbor je příslušným vyřizovati všechny záležitosti učitelského sboru, posluchačů a ústavů svého odboru; běžné záležitosti vyřizuje děkan bezprostředně. Návrhy odborů podává děkan ministerstvu školství a národní osvěty prostřednictvím rektora.

§ 11.

Návrhy na obsazení profesur a jiných míst učitelských a na připuštění soukromých docentů projednává ten sbor, k němuž příslušná disciplína náleží.

§ 12.

Schůze odborových sborů konají se měsíčně vyjma hlavní prázdniny. Svolává a řídí je děkan.